

Despre colaborarea eficientă dintre grădiniță și familie

Motto: *“Copilul ajunge pentru părinții săi, după educația care o capătă: răsplată sau pedeapsă.”*
Jean Jacques Rousseau

Copiii au mare nevoie de părinți, fără să-și dea seama de acest lucru. Personalitatea lor fragedă poate fi modelată discret, cu mult tact și mai ales cu argumentele cele mai raționale de care dispunem.

Începând cu acest an școlar, în grupa pe care o coordonez alături de colega mea, desfășurăm un proiect amplu în colaborare cu părinții preșcolarilor noștri, proiect numit- *ÎMPREUNĂ PENTRU UN VIITOR MAI BUN!* Acest proiect își propune să găsească puncte comune în realizarea unei educații optime a copiilor, prin implicații emoționale și de comportament atât ale copiilor cât și ale părinților. Trebuie să fim modele pentru copii și nu judecători.

Proiectul are ca obiectiv de bază colaborarea dintre familie și grădiniță, cu scopul de a consolida relațiile stabilite între părinți, preșcolari și educatoare. Ne-am gândit să antrenăm părinții în viața grădiniței, deoarece ei pot contribui la crearea unui mecanism coerent în derularea coordonării relației grădiniță-familie, dar să organizăm întâlnirile mai mult sub forma unor ateliere. Activitățile le vom derula în sala de grupă sub formă de „masă rotundă”, dezbateri, discuții, împărtășirea experienței personale pe marginea unui suport material prezentat în fața părinților.

Grădinița și familia sunt doi factori primordiali în educația copiilor. În grădiniță se pun bazele unei personalități care mai tarziu va fi parte integrantă a unei societăți a cărei cerințe se diversifică în permanență. Ne-am gândit ca pentru părinți, aceste întâlniri colective, să reprezinte un prilej de informare pedagogică avizată, de înțelegere a complexității fenomenului instructiv –educativ. În general vorbind, aceste întâlniri constituie momente optime de conștientizare și mobilizare a părinților în direcția unui parteneriat real, deoarece permit schimburi de idei și opinii, făcând posibilă întrepătrunderea experienței parentale cu experiența educatorului. Bineînțeles că și pentru noi ca educatoare, întâlnirile cu părinții constituie o reală sursă de ameliorare a stilului educativ, întrucât relațiile cu aceștia pot determina o reconsiderare a atitudinii noastre în raport cu un copil anume sau cu grupa de preșcolari.

O preocupare permanentă în întâlnirile cu părinții va fi identificarea dificultăților pe care le întâmpină aceștia în comunicarea cu propriii lor copii, precum și mijloace de optimizare a comunicării dintre aceștia. Părinții au fost chestionați asupra modului în care comunică cu copilul, având scopul de a identifica factorii care distorsionează comunicarea. Chestionarul prezentat a constituit o provocare și un prilej de reflecție pentru părinți, dar și un punct de pornire pentru activitățile următoare. Prezentând rezultatele chestionarului în fața părinților fără a face nominalizări,

am realizat o optimizare a relațiilor de comunicare între părinți și copii prin formularea unor concluzii, care au avut menirea de a îndruma preocupările părinților în această direcție.

Părinții trebuie să fie buni ascultători și să găsească timpul necesar pentru a comunica cu copilul. Când copilul dorește să comunice ceva, părintele trebuie să întrerupă orice activitate, acordându-i atenția cuvenită, renunțând la atitudinea dominatoare. O slabă comunicare poate crea probleme emoționale, copilul pierzându-și încrederea în adulți și retrăgându-se într-o lume a sa.

Să nu uităm, copiii au nevoie de modele de viață, pe care și le iau de regulă din familie, din mediul școlar, din lecturi sau din filme. Familia are rol important în formarea și cultivarea deprinderilor de a alege modelul de viață, mai mult decât atât, chiar oferindu-i propriul model. În ceea ce privește familia, se diferențiază trei grupe de greșeli educative ale părinților: grija excesivă, severitate excesivă și indiferență. În familiile cu părinți hiperprotectori, copiii sunt neliniștiți, fricoși, dependenți, greu adaptabili. În cazul în care avem de-a face cu părinți inconsecvenți, oscilanți, care trec de la asprime exagerată la exces de protecție, îngăduință și răsfăț, copiii au dificultăți în comportare, tulburări de echilibru emoțional și afectiv.

Copilului îi place să i se acorde multă atenție, astfel el putându-se afirma. O educație sănătoasă îl face pe copil să devină deschis la nou, creativ, adaptabil, comunicativ, cooperant și tolerant, responsabil, competent, demn, împlinit și fericit. Credem că putem ajunge la aceste finalități prin educarea integrată, parteneriat educațional, motivare individualizată și pregătirea continuă a preșcolarului pentru viață.

În ciuda acestor beneficii, părinții nu găsesc întotdeauna timp și energie pentru a colabora cu grădinița la care merg copiii lor. Pentru unii părinți, mersul la grădiniță/ ședință încă mai este o experiență inconfortabilă.

Pe de altă parte, părinții trebuie să conștientizeze că, singura investiție de valoare, niciodată falimentară pe care familia o poate face pentru copil, este investiția pentru mintea și sufletul acestuia.

“Multă vorbărie nu a fost niciodată semn de înțelepciune.”
(Tales din Milet)

**Prof. înv. primar Daniela VLAICU,
Grădinița cu program prelungit *Dumbrava minunată* Tulcea**

Bibliografie

ELENA CIOHONDARU, „Succesul relației dintre părinți și copii, acasă și la școală”, Humanitas, București, 2004